

Körbärsblommorna har redan blommat ut, sommaren står snart för dörren och de svenska musikfestivalerna gör sig återigen redo att ta emot en strid ström av människor – en stor, passionerad och brokig publik som varje år vallfärdar till de evenemang och konserter som arrangeras runtom i Sverige. I slott, lador, kyrkor och gruvor; på ångar, öar, flottor och hustak.

Med sin slimmade projektorganisation är festivalen en av de ekonomiskt mest effektiva formerna att bedriva kultur på. Med en betydligt mindre andel offentliga medel än vad de åretrunddrivna kulturinstitutionerna har tillgång till, erbjuder festivalerna upplevelser av samma höga konstnärliga kvalitet, inom många olika genrer. Såväl föreningen Svenska Musikfestivaler som våra systerorganisationer över hela Europa brinner för de kulturpolitiska mål som ska vara ledstjärnor inom svensk kultur: "Kulturen ska vara en dynamisk, utmanande och obunden kraft".

Festivalen är till sin form just detta – dynamisk, utmanande, obunden. Under några få intensiva dagar möts artister, tonsättare, publik, volontärer och scenkonstpersonal och får möjlighet att ta del av varandras verkligheter. De möts i en unik frihet från det bundna och det invanda, i en bubbla som uppstår för en kort stund för att sedan upplösas igen. Festivalens tillfälliga och intensiva karaktär skapar miljöer, möten och upplevelser som inte kan uppstå i något annat sammanhang.

Trots detta lider Sverige fortfarande av en onödigt svag festivalpolitik, både ekonomiskt och strukturellt. Några futtiga procent av de offentliga medlen går till kulturfestivaler, och i princip inga pengar är vikta åt musikfestivaler. I Sverige saknar festivalen den självklara status som den åtnjuter i övriga Europa. Istället bärs festivalsverige idag till stor del upp av ideella arrangörer som satsar tid, energi och eget kapital för att förverkliga sina drömmar, dina drömmar, och de kulturpolitiska visionerna. Festivalerna får idag förlita sig på stöd från välvilliga mecenater och en stark passion hos enskilda utövare för att lyckas överleva år efter år.

Historiskt sett har festivalen haft stor betydelse – både för att manifesteras musik inom ett visst område, men också för att presentera musik och artister för en ny och kanske något ovan publik. Festivalerna förnyar och utvecklar också ständigt arrangörskapet och artister får tillgång till unika miljöer som spelplatser och kan prova nytt material inför en sommarledig och generös publik. Många är de musiker som vittnar om att festivalerna har varit en viktig språngbräda i den egna utvecklingen.

Kulturrådet har i en skrivelse (2013) poängterat att staten måste ta ett större ansvar för festivalerna genom att aktivt söka insikt och kunskap om hur man kan och bör stötta dessa framöver. Med ett starkt offentligt stöd kan festivalerna fortsätta växa, utvecklas, erbjuda musikupplevelser till en stor publik och fortsätta skapa högkvalitativ kultur.

Vi som arbetar med Sveriges musikfestivaler vill att du som publik ska känna dig välkommen, att du berörs, gråter, skrattar, förfäras, fylls av hopp. Kanske får du med dig tankar och känslor långt efter du gått hem – långt efter att scenens lampor slocknat och tystnaden återigen lagt sig.

Peter Eriksson

Ordförande i Svenska Musikfestivaler
och grundare av Saxå Kammarmusikfestival

Noomi Hedlund

Vice ordförande i Svenska Musikfestivaler, vd för
Fal Parsi AB och producent för Dalhalla Opera 2015.

DEN OBUNDNA KRAFTEN

Sverige ligger efter övriga Europa när det gäller att erkänna festivalen som en viktig kulturbärare. Det menar *Peter Eriksson* och *Noomi Hedlund* på branschorganisationen *Svenska Musikfestivaler*.

Esa-Pekka Salonen,
grundare av Östersjö-
festivalen.

FOTO MATTIAS AHLW